

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **Mgr. V. Ž.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Pavlem Brachem, LL.M.
se sídlem Praha 11, Roztylská 1860/41

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany před nezákonným zásahem a žádala, aby soud určil, že zásah a donucení příslušníků Policie ČR použité dne 13. 6. 2022 vůči žalobkyni byly nezákonné.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2. Soud doplňuje, že žalobkyně v podané žalobě brojila rovněž proti zásahu příslušníků justiční stráže, ke kterému došlo téhož dne a který bezprostředně předcházel zásahu příslušníků Policie ČR. Uvedený zásah je soudem projednáván pod samostatnou spisovou značkou, konkrétně sp. zn. 17 A 70/2022 (viz usnesení ze dne 28. 3. 2023, č. j. 17 A 70/2022-53).

II. Obsah žaloby

3. V úvodu podané žaloby žalobkyně uvedla, že se dne 13. 6. 2022 účastnila jednání u Okresního soudu Praha-východ, sp. zn. 36 EVC 10/2019. V rámci tohoto jednání byla žalobkyně bez problémů vyslechnuta jako svědkyně. Následně bylo ze strany rozhodující soudkyně JUDr. T. D. (dále jen „soudkyně“) umožněno žalobkyni zůstat v jednací místnosti. Žalobkyni se nelíbil průběh jednání a zasahovala do něj verbálními vstupy. Po poslední výzvě soudkyně, aby žalobkyně přestala zasahovat do jednání, nedošlo žalobkyni k opuštění jednací místnosti, i když k tomu měla být soudkyní vyzvána. Soudkyně měla žalobkyni poučit o možnosti vykázaní z jednací místnosti, pokud takové jednání bude pokračovat. Následně žalobkyně opustila jednací místnost. Po chvíli se žalobkyně bez zaklepání vrátila do jednací místnosti. Zůstala stát v blízkosti místa určeného pro výslech svědků a měla opětovně hlasitě a nevybíravými slovy sdělovat svůj nesouhlas s průběhem jednání a prováděním dokazování a poukazovat na dopady projednávané události na její život. Žalobkyně měla vypadat rozrušeně a měla ztrácet kontrolu nad svým chováním, přičemž měla být upozorněna na možnost uložení pořádkové pokuty v případě, že se její chování bude opakovat. Žalobkyně měla ve verbálních výpadech směrem k soudkyni pokračovat, přičemž soudkyně jí za toto chování udělila pokutu ve výši 5 000 Kč (viz usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 13. 6. 2022, č. j. 36 EVC 10/2019–154). Soudkyně následně došla k názoru, že bude muset přivolat příslušníky justiční stráže. Žalobkyně však opustila jednací místnost bez pomoci příslušníků justiční stráže, byť byli přivoláni.
4. Nato žalobkyně v podané žalobě popsala zásah příslušníků justiční stráže. Žalobkyně opakovaně zdůrazňovala, že čekala v předsálí jednací síně, a to aniž by cokoliv konala, anebo vyrušovala, kdy pouze čekala na zástupkyni žalobce (manžel žalobkyně) v řízení vedenému u Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 36 EVC 16/2019, přesto byla žalobkyně příslušníky justiční stráže vyzvána k odchodu z budovy Okresního soudu Praha-východ, aniž by k tomu byl oprávněný požadavek.
5. Poté, kdy žalobkyně odmítla akceptovat pokyny justiční stráže, došlo k přivolání příslušníků Policie ČR, a to v situaci, kdy se žalobkyni velmi zdravotně přitížilo v důsledku afektovaného a nezákonného přístupu příslušníků justiční stráže. Po příjezdu příslušníků Policie ČR a po použití prostředků fyzické síly (aniž by se žalobkyně bránila) došlo nejenom k dalšímu výraznému zdravotnímu přitížení, ale i k zdravotním následkům přímo na těle žalobkyně (pohmožděny). Výsledkem jednání příslušníků Policie ČR, kteří bezdůvodně pacifikovali žalobkyni, bylo natolik zásadní zdravotní přitížení, že musel být přivolán vůz IZS. Žalobkyně byla tímto vozem odvezena do nemocnice (kardiologie). Uzavřela, že doposud má zásadní zdravotní potíže psychického rázu, které musí léčit vyšší medikací.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

6. Soud ve věci nejprve požádal o vyjádření Policii ČR. Ta v podání ze dne 26. 9. 2022 uvedla, že k předmětnému incidentu byla přivolána hlídka Alka 714 (dále jen „hlídka“). Po příjezdu na místo se hlídka obrátila na člena justiční stráže, který hlídce označil ženu sedící na židli v rohu místnosti, která byla justiční stráží z budovy soudu vykázána, jelikož se dle slov členů

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

justiční stráže chovala v budově soudu neslušně a odmítala justiční stráž prokázat totožnost. Hlídka ženu vyzvala dle § 63 odst. 2 písm. k) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR (dále jen „zákon o Policii ČR“), k prokázání totožnosti a na základě předloženého občanského průkazu byla žalobkyně ztotožněna.

7. Žalobkyně byla hlídkou vyzvána k tomu, aby opustila budovu soudu, jelikož byla justiční stráží vykázána pro své chování. Na tuto výzvu žalobkyně hlídce odpověděla, že z budovy odcházet nebude a že si ji hlídka bude muset odvést. Následně hlídka žalobkyni vyzvala slovy „*Jménem zákona, opusťte tuto budovu*“, čehož žalobkyně neuposlechla a byla hlídkou opakovaně vyzvána slovy „*Jménem zákona, opusťte tuto budovu, nebo bude použito donucovacích prostředků*“. Žalobkyně neuposlechla ani výzvy s výstrahou, proto členové hlídky za splnění podmínek dle § 51 a § 53 zákona o Policii ČR užíli oprávnění dle § 52 písm. a) a p) zákona o Policii ČR v podobě hmatů, chvatů a pout. O použití donucovacích prostředků byl v čase 10:40 hod. vyrozuměn operační důstojník a dozorčí. Žalobkyně byla v tomto okamžiku podezřelá z přestupku podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon č. 251/2016 Sb.“), neboť neuposlechla výzvy úřední osoby, a proto byla v čase 10:30 hod. dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o Policii ČR zajištěna (viz úřední záznam o zajištění osoby ze dne 13. 6. 2022, č. j. KRPA-196981-3/PŘ-2022-001163). Na dotaz hlídky, zda se cítí být zraněna, uvedla, že pociťuje nevolnost, a lehla si následně v budově soudu na zem, protože údajně nemohla stát. Z tohoto důvodu byla hlídkou na místo přivolána rychlá záchranná služba (dále jen „RZS“), přičemž členové hlídky celou dobu do příjezdu RZS sledovali životní funkce žalobkyně. V 10:35 hod. přijela na místo posádka RZS a zahájila prvotní vyšetření. Ve stejný čas byla žalobkyni sejmuta služební pouta. Následně v 11:15 hod. rozhodla posádka RZS o převozu žalobkyně do Nemocnice Na Františku, oddělení interního příjmu, k provedení dalšího vyšetření. Hlídka poskytla RZS součinnost při převozu, přičemž člen hlídky jel v sanitním voze. Po příjezdu do nemocnice již pominuly důvody zajištění, které bylo v 11:30 hod. ukončeno, a žalobkyni převzali do své péče lékaři. Žalobkyně byla hlídkou rovněž poučena, že vzhledem k jejímu nejasnému zdravotnímu stavu bude její protiprávní jednání oznámeno správnímu orgánu, k čemuž došlo téhož dne (viz oznámení přestupku ze dne 13. 6. 2022, č. j. KRPA-196981-2/PŘ-2022-001163). Během celého zákroku nedošlo ke škodě na majetku a v souvislosti s ním nebyla nikomu způsobena újma na zdraví.
8. Dále Policie ČR uvedla, že ze shora popsaných okolností předmětného incidentu nelze dovodit, že činila v jeho rámci úkony jako správní orgán, neboť pasivně věcně legitimovaným subjektem ve vztahu k žalobě proti zásahu Policie ČR, jakožto bezpečnostního sboru, je Ministerstvo vnitra.
9. V podání ze dne 6. 10. 2022 žalobkyně rozvinula svá tvrzení z podané žaloby. Uvedla, že po příchodu příslušníků Policie ČR se situace vyhrotila, ti se sešli u pultíku příslušníků justiční stráž, načež z úst jednoho z policistů zaznělo „*vždyť tam jen sedí a nic nedělá*“. Navíc i z pohledu na žalobkyni muselo být zjevné, že žalobkyně není fyzicky v pořádku, byla vysílená a i zcela psychicky zdeptaná příslušníkem justiční stráž. Příslušníci Policie ČR i poté, když žalobkyně nic nedělala, ji verbálně osočovali a vyzývali k tomu, aby budovu soudu opustila. Žalobkyně několikrát řekla, že čeká na právní zástupkyni žalobce ve věci sp. zn. 36 EVC 10/2019. Poté byla žalobkyně příslušníky Policie ČR vyzývaná k tomu, aby opustila budovu soudu. Žalobkyně byla ze strany příslušníků Policie ČR doslova obtěžována k odchodu z budovy soudu, aniž byl k tomu oprávněný požadavek. Místo toho, aby někdo zavolal sanitku, protože se žalobkyni mezi tím zdravotně přitížilo (má kolísavý tlak), všichni tři policisté ji po několika výzvách k odchodu z budovy uchopili, vytočili ji levé rameno s Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

úmyslem nasadit jí pouta, ale protože jim to nešlo, všichni se silou do ní opřeli, načež se již žalobkyně svalila na zem, kde jí jeden z policistů klečel na noze a druhý ji tahal za uši (asi za účelem, jestli je při vědomí). V té chvíli tam žalobkyně nehybně ležela na podlaze, nohy měla zvednuté a dožadovala se pití. Místo toho, aby jí někdo z nich donesl vodu, nechali ji padnout až k zemi, čímž žalobkyni způsobili mnohopočetné pohmožděniny, hematomy, bolesti, o čemž vypovídají i lékařské zprávy, protože žalobkyně byla nucena navštívit hned druhý den lékaře. Dle žalobkyně je těžko říct, co by se ještě stalo a jaké další neadekvátní úkony by byly ze strany příslušníků Policie ČR činěny, kdyby žalobkyni na její žádost neodvezla sanitka do nemocnice na oddělení kardiologie.

10. Žalobkyně měla za to, že jednání, úkony a zásah příslušníků Policie ČR byl zcela neadekvátní a nezákonný. Žalobkyně opustila jednací síň sama, nebylo potřeba volat Policii ČR. Pokud justiční stráž posoudila, že je potřeba použít zákonné donucovací prostředky, měla je použít sama. Je zcela nepochopitelné, proč příslušník justiční stráže volal orgány Policie ČR. Následným zásahem Policie ČR došlo použitím donucovacích prostředků (hmaty, chvaty) k rozsáhlým pohmožděninám, výronům na těle žalobkyně, extrémnímu zvýšení krevního tlaku, což si vyžádalo několika týdenní práceneschopnost. Poznamenala, že se léčí na vysoký krevní tlak, hypotyreózu, gastroezofageální reflux (GER) nebo nemoc z GER a depresivní poruchu. Žalobkyně byla po incidentu odvezena do Nemocnice na Františku, na interní oddělení, kde byl žalobkyni změřen krevní tlak, který byl již relativně v normě. Žalobkyně byla propuštěna a byla jí doporučena kontrola u lékaře hned následující den. Žalobkyně, protože se necítila dobře, navštívila následující den svoji praktickou lékařku MUDr. Jitku Sedláčkovou, která ji vyšetřila. Z lékařské zprávy MUDr. Jitky Sedláčkové vyplývá, že žalobkyni byla použitím donucovacích prostředků (hmaty, chvaty, spoutáním rukou za zády, včetně pádu na podlahu) způsobena rozsáhlá zranění, hematomy na pažích a předloktích (6x), zhmoždění obou horních končetin, otok a hematom rovněž cirkulárně, šíře 7 cm levého zápěstí, omezení v levém zápěstí všemi směry. Konstatováno bylo i paravertebrální bolestivé prosáknutí v oblasti krční a hrudní části páteře. Co je ovšem nejvíce neakceptovatelné a zvěřské, žalobkyně utrpěla zhmoždění a krevní výron v levém prsu zabírající celou dolní polovinu dolního prsu. Žalobkyni byla zároveň vystavena neschopenka, a to ode dne 14. 6. 2022 až do 5. 8. 2022, tedy 39 pracovních dnů práceneschopnosti.
11. Ve vyjádření ze dne 5. 6. 2023 žalovaný odkázal na vyjádření Policie ČR. Dále doplnil, že Policie ČR realizovala zásah na podnět příslušníka justiční stráže s tím, že poskytovala součinnost při ztotožnění žalobkyně, a to za využití oprávnění podle § 63 odst. 2 písm. k) zákona o Policii ČR, kdy bylo vyhodnoceno, že příslušník justiční stráže má na zjištění totožnosti žalobkyně oprávněný právní zájem. Dále byla součinnost poskytnuta pro dokončení služebního zákroku příslušníka justiční stráže, kdy byla žalobkyně v souladu s § 43 odst. 1 písm. b) zákona o Policii ČR vyzvána k opuštění soudní budovy. Citované ustanovení opravňuje policistu, vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu policie, přikázat každému, aby se po nezbytnou dobu nezdržoval na určeném místě. V tomto případě pak Policie ČR plnila úkoly ochrany osob a veřejného pořádku ve smyslu § 2 zákona o Policii ČR. V situaci, kdy žalobkyně neuposlechla opakovaných výzev a z jejího jednání bylo zřejmé, že budovu odmítá opustit, byly naplněny podmínky pro zajištění osoby podle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o Policii ČR. S ohledem na předchozí jednání žalobkyně existovala důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost její i dalších osob, a z důvodu ochrany veřejného pořádku byla v souladu s § 54 písm. a) zákona o Policii ČR žalobkyni přiložena pouta.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

12. Následně, když žalobkyně uvedla, že pociťuje nevolnost a lehla si na zem s tím, že není schopna stát, přivolali zasahující policisté RZS a do jejího příjezdu sledovali životní funkce žalobkyně. Poté také sejmuli žalobkyni služební pouta. V tomto smyslu postupovala Policie ČR v souladu se zásadou přiměřenosti uvedenou v § 11 zákona o policii.
13. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

14. Jelikož se žalobkyně domáhala pouze určení toho, že zásah byl nezákonný, vyšel soud podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Soud při zjišťování skutkového stavu vycházel z dokazování provedeného během ústního jednání, přičemž vzal v potaz jednotlivé argumenty účastníků řízení.
15. Při ústním jednání dne 26. 6. 2023 odkázali účastníci řízení na svá podání, případně jejich obsah zopakovali.
16. Soud během ústního jednání provedl následující důkazy:
 - úřední záznam ze dne 13. 6. 2022, č. j. KRPA-196981-1/PŘ-2022-001163. Z uvedeného záznamu vyplývá, že dne 13.6.2022 v 10:00 hodin byla hlídka vyslána operačním důstojníkem do budovy Okresního soudu Praha-východ, kde se dle slov oznamovatele měla nacházet žena, která odmítá prokázat svou totožnost justiční stáži. Po příjezdu na místo se hlídka zkontaktovala s členem justiční stráže, který hlídce označil v rohu místnosti na židli sedící ženu, která byla justiční stráží z budovy soudu vykázána, jelikož se dle slov členů justiční stráže chovala v budově soudu neslušně a odmítala justiční stráží prokázat totožnost. Hlídka ženu vyzvala dle § 63 odst. 2 písm. k) zákona o Policii ČR k prokázání totožnosti a na základě předloženého občanského průkazu byla ztotožněna jako žalobkyně. Žalobkyně byla hlídkou vyzvána k tomu, aby opustila budovu soudu, jelikož byla justiční stráží vykázána pro své chování. Na tuto výzvu žalobkyně hlídce odpověděla, že z budovy odcházet nebude a že si ji hlídka bude muset odvést. Následně hlídka žalobkyni vyzvala slovy: „*Jménem zákona, opusťte tuto budovu*“, čehož žena neuposlechla a byla hlídkou opakovaně vyzvána slovy: „*Jménem zákona, opusťte tuto budovu, nebo bude použito donucovacích prostředků*“. Žalobkyni neuposlechla ani výzvy s výstrahou, proto členové hlídky za splnění podmínek dle § 51 a § 53 zákona o Policii ČR užili oprávnění dle § 52 písm. a) a písm. p) tohoto zákona hmaty, chvaty a pouta. Žalobkyně byla v tomto okamžiku podezřelá z přestupku dle § 5 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., neboť neuposlechla výzvy úřední osoby a proto byla v čase 10:30 hodin v budově soudu dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o Policii ČR zajištěna. Na dotaz hlídky zda se cítí být zraněna, uvedla, že pociťuje nevolnost a lehla si následně v budově soudu na zem, protože údajně nemohla stát. Z tohoto důvodu byla hlídkou na místo přivolána RZS. Hlídka sledovala životní funkce žalobkyně celou dobu do příjezdu RZS. V 10:35 hodin přijela na místo posádka RZS a zahájila prvotní vyšetření. Ve stejný čas byla žalobkyni sejmuta služební pouta. Následně v 11:15 hodin rozhodla posádka RZS o převozu žalobkyně do Fakultní nemocnice Na Františku odd. interního příjmu k provedení dalšího vyšetření. Hlídka poskytla RZS součinnost při převozu, přičemž nstržm. M. jel v sanitním voze. Po příjezdu do nemocnice již pominuly důvody zajištění a toto bylo ukončeno v 11:30 hod., kdy žalobkyni převzali do své péče lékaři. Žalobkyně byla hlídkou poučena, že vzhledem k jejímu nejasnému zdravotnímu stavu bude její protiprávní jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

oznámeno správnímu orgánu. Během celého zákroku nedošlo ke škodě na majetku a v souvislosti s ním nebyla nikomu způsobena újma na zdraví.

- videozáznam (bez zvuku) předložený ředitelem Vazební věznice Praha – Ruzyně, který zachycuje dění ve vestibulu Okresního soudu Praha-východ, a to od času 10:05:24 (počátek záznamu) do času 10:16:00.
- videozáznamy pořízené příslušníky Policie ČR, konkrétně videozáznam s označením 640278_11632320220613100647_0001_N, dále s označením 640280_11632520220613100936_0002_N (2) a s označením 640280_11632520220613101437_0003_N. Videozáznamy byly provedeny v celém rozsahu.

Po provedeném dokazování právní zástupkyně žalobkyně a rovněž zástupce žalovaného sdělili, že nemají další důkazní návrhy.

17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:

- Podle § 53 odst. 1 zákona o Policii ČR policista je oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku.
- Podle § 53 odst. 2 zákona o Policii ČR před použitím donucovacího prostředku je policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu vozidla. Od výzvy s výstrahou lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.
- Podle § 53 odst. 3 zákona o Policii ČR policista je oprávněn použít donucovací prostředek, který
 - a) umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a
 - b) je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje.
- Podle § 53 odst. 5 zákona o Policii ČR policista při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání.

18. Soud o podané žaloby uvážil následovně:

19. Soud úvodem předesílá, že podle § 84 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. V projednávaném případě žalobkyně spatřovala nezákonný zásah v jednání Policie ČR, ke kterému došlo dne 13. 6. 2022 v budově Okresního soudu Praha-východ, přičemž v uvedený den tento zásah rovněž skončil. Jedná se tedy o jednorázový zásah, u kterého se lhůta k podání žaloby odvíjí od okamžiku, kdy k uvedenému zásahu došlo, tj. od 13. 6. 2022. Žalobkyně si uvedeného zásahu musela být vědoma, neboť se týkal právě její osoby. Ode dne 13. 6. 2022 tak žalobkyni běžela dvouměsíční lhůta k podání žaloby. Žalobkyně podala žalobu dne 12. 8. 2022, tj. v předposlední den lhůty. V podané žalobě žalobkyně omezila své tvrzení, ve kterém spatřovala nezákonný zásah Policie ČR, pouze na to, že Policie ČR použila prostředky fyzické síly, aniž by se žalobkyně bránila. Tedy v podané žalobě žalobkyně spatřovala nezákonný zásah žalovaného pouze v použití prostředků fyzické síly. Žádné další jednání Policie ČR žalobkyně v podané žalobě nikterak blíže nepopsala a ani nekonkretizovala. Své tvrzení žalobkyně doplnila až v podání ze dne 6. 10. 2022 (v reakci na vyjádření Policie ČR), které bylo soudu doručeno téhož dne. V uvedeném podání žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozšířila žalobu o tvrzení, že byla ze strany příslušníků Policie ČR vyzvána k odchodu z budovy soudu, aniž by k tomu byl oprávněný požadavek. Dále rozvinula své tvrzení o použití prostředků fyzické síly bližším popisem tohoto jednání s tím, že došlo ze strany policistů k použití donucovacích prostředků (hmatů a chvatů). Tvrzení, podle kterého byla Policií ČR vyzvána k odchodu z budovy Okresního soudu Praha-východ, žalobkyně učinila po uplynutí lhůty k podání žaloby, a tedy soud se tímto tvrzením, vzhledem k jeho opožděnosti, nemohl již zabývat. Zmeškání lhůty k podání žaloby podle § 84 odst. 2 s. ř. s. nelze prominout. Soud doplňuje, že podaná žaloba splňovala všechny náležitosti požadované § 84 odst. 3 s. ř. s., a tedy nebyl dán žádný důvod, pro který by měl přistoupit k výzvě k doplnění žaloby. Na základě shora uvedené soud dospěl k závěru, že má v projednávaném případě pravomoc zabývat se otázkou zákonnosti zásahu Policie ČR pouze a jenom pokud jde o použití donucovacích prostředků ve formě hmatů a chvatů. Použití pout ze strany příslušníků Policie ČR a podmínky, za kterých byla žalobkyně zajištěna, nebyly ze strany žalobkyně činěny v podané žalobě, v doplnění žaloby ze dne 6. 10. 2022 a rovněž ani v průběhu ústního jednání sporným. Soud tak neměl žádný důvod zabývat se otázkou použití pout nebo zajištěním žalobkyně.

20. Skutečnost, že ze strany zasahujících příslušníků Policie ČR došlo k použití donucovacích prostředků ve formě hmatů a chvatů není mezi účastníky sporná. Tato skutečnost vyplývá nejen z vyjádření účastníků řízení, ale i z provedeného dokazování (viz např. úřední záznam ze dne 13. 6. 2022, č. j. KRPA-196981-1/PŘ-2022-001163).
21. Sporná otázka se tak mezi účastníky omezuje na posouzení, zda byly v projednávaném případě splněny podmínky pro použití donucovacích prostředků. Obecné podmínky použití donucovacích prostředků upravuje § 53 odst. 1 zákona o Policii ČR. Uvedené ustanovení použití donucovacích prostředků omezuje na ochranu bezpečnosti osoby policisty, jiné osoby nebo majetku anebo na ochranu veřejného pořádku. Dle názoru soudu v daném případě došlo k využití donucovacích prostředků za účelem ochrany bezpečnosti osob a veřejného pořádku.
22. Předně soud poznamenává, že ve věci pod sp. zn. 17 A 70/2022 dospěl k závěru, že justiční stráž konala plně v rámci svých pravomocí dle § 3 odst. 3 ve spojení s § 22 odst. 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž Č České republiky, když rozrušenou žalobkyni, jež opakovaně narušovala jednání ve věci vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 36 EVC 10/2019, hlasitě používala neslušné výrazy a snažila se přes výzvu soudkyně, aby nerušila

průběh jednání, opětovně dostat do jednacích síní, tedy plně nekontrolovala své jednání, vyzvala k opuštění budovy předmětného soudu.

23. Z prvního ze soudem provedených videozáznamů, tj. videozáznamu bez zvuku, vyplývá, že žalobkyně v době, kdy se nacházela ve vestibulu tohoto soudu, rozvíjela vzrušenou debatu s členy justiční stráže, a to aniž by byla tázána. Ve vzrušené debatě doprovázené důraznými pohyby rukou a hlavy žalobkyně pokračuje i poté, kdy na místo dorazila tříčlenná hlídka Policie ČR, která žalobkyni ztotožnila. Žalobkyně energicky vstává, zakládá ruce za záda a přistupuje do velmi těsné blízkosti příslušníka justiční stráže, kterým byla vyzvána k opuštění budovy Okresního soudu Praha-východ, a to při soustavném očním kontaktu. Následně se žalobkyně opět usazuje na židli. Třetí soudem provedený videozáznam, obsahující zvukovou stopu, dokládá vysokou intenzitu a energičnost jednání žalobkyně. Z tohoto záznamu rovněž vyplývá, že žalobkyně byla ze strany policistů vyzvána k opuštění Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

budovy soudu, neboť byla vykázána justiční stráží pro své chování. Žalobkyně byla k opuštění budovy soudu vyzvána v souladu s § 53 odst. 2 zákona o Policii ČR opakovaně „*Jménem zákona*“ a byla upozorněna na možnost použití donucovacích prostředků. Z tohoto videozáznamu je dále patrné, že k žalobkyni přistupují policisté, zvedají ji ze židle, vedou ji ke stěně, kde se žalobkyni snaží nasadit pouta. Žalobkyně s postupem policistů nesouhlasí, brání se mu, snaží se vymanit z úchopů příslušníků Policie ČR. Tato reakce žalobkyně vyvolává důraznější zásah policistů, kteří žalobkyni opětovně otáčí ke zdi a pokračují ve snaze nasadit žalobkyni pouta. Žalobkyně po celou dobu s policisty vzrušeně komunikuje a brání se nasazení pout. Ze strany zasahujících příslušníků je opakovaně žádáno, aby žalobkyně povolila ruce a nechala je za zády (příslušník Policie ČR výslovně žalobkyně sděluje, že jí nechce lámat ruku). Po nasazení pout policista pokládá žalobkyni otázku, zda se cítí zraněna a zda chce přivolat sanitku, žalobkyně sděluje, že ano a následně omdlévá, v jejím pádu je zabráněno policisty, kteří ji usazují na zem. Jeden z policistů žalobkyni nohou zapírá záda a druhý z policistů žalobkyni přidržuje za rameno. Je přivolána záchranná služba. Žalobkyně je pokládána na zem (stabilizovaná poloha) a je vyčkáváno na příchod lékaře. Do příchodu lékaře nejsou ze strany policistů patrné žádné aktivní kroky vůči žalobkyni, když dva z policistů klečí u žalobkyně a komunikují s ní. K použití donucovacích prostředků není ze strany příslušníků Policie ČR dále již přistoupeno.

24. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že k použití donucovacích prostředků ve formě hmatů a chvatů došlo v souladu s § 53 odst. 1 zákona o Policii ČR. Žalobkyně nedbala pokynů Policie ČR k opuštění budovy Okresního soudu Praha-východ. Jednání žalobkyně tak bylo v rozporu s povinností uposlechnout výzvy Policie ČR (viz § 114 zákona o Policii ČR). Jak ostatně opakovaně judikoval Ústavní soud a Nejvyšší správní soud „*Všichni občané jsou nepochybně povinni se podrobit výkonu pravomoci veřejného činitele bez ohledu na vlastní soukromý názor. Jsou-li přesvědčeni, že tímto jednáním bylo porušeno jejich právo či jim byla způsobena škoda, mohou se proti takovému postupu veřejného činitele bránit jiným, avšak zákonným způsobem. Ústava České republiky, Listina základních práv a svobod, ani žádná jiná právní norma nepřipouští, aby občané nejprve hodnotili zákonnost postupu veřejných činitelů a teprve na základě tohoto jejich pokynů neuposlechli*“ (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 1998, sp. zn. I. ÚS 263/97, rozsudek Nejvyššího správního soudu 17. 8. 2011, č. j. 1 As 63/2011-90).
25. Žalobkyně ohrožovala minimálně bezpečnost příslušníka justiční stráže, kterým byla vyzvána k opuštění budovy, a veřejný pořádek. Ohrožení bezpečnosti příslušníka justiční stráže soud dovodil z narušení osobního prostoru tohoto příslušníka, ke kterému došlo ze strany žalobkyně, která vstoupila do jeho bezprostřední blízkosti, a to za soustavného očního kontaktu. K porušení veřejného pořádku pak došlo tím, že žalobkyně opakovaně rušila jednání ve věci vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 36 EVC 10/2019 a rovněž klid v budově daného soudu, a to při hlasitém použití neslušných výrazů, přičemž nerespektovala výzvy justiční stráže a následně Policie ČR k opuštění budovy Okresního soudu Praha-východ. Žalobkyně se tak chovala v budově Okresního soudu Praha-východ neuctivě, neukázněně a hrubě rušivě.
26. Dále shledal, že příslušníci Policie ČR dostali povinnosti stanovené v § 53 odst. 2 zákona o Policii ČR, tedy žalobkyni vyzvali, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. Výzva s výstrahou byla ze strany příslušníka Policie ČR žalobkyni sdělena zřetelně a jednoznačně a byla čtyřikrát zopakována. Na uvedenou výzvu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalobkyně opakovaně reagovala dotazem, na základě jakého zákona je vyzývána, respektive sdělením „to je vaše volba“.

27. Dle soudu příslušníci Policie ČR rovněž vyhověli požadavkům upraveným v § 53 odst. 3 zákona o Policii ČR, tedy použili takový donucovací prostředek, který jim umožnil dosáhnout sledovaného účelu a současně byl nezbytný k překonání odporu žalobkyně. Žalobkyně na výzvu policistů nikterak nereagovala a zůstala sedět na židli ve vestibulu předmětného soudu. Za uvedené situace bylo použití donucovacích prostředků podle § 52 písm. a) zákona o Policii ČR ve formě hmatů a chvatů nejmírnějším a současně jediným přiměřeným donucovacím prostředkem směřujícím k zajištění žalobkyně z důvodu neuposlechnutí výzvy, respektive pro podezření z přestupku podle § 5 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb. Mírnější donucovací prostředek, kterým by bylo možno dosáhnout uvedeného cíle zákon o Policii ČR, neupravuje. Samotné zajištění a jeho důvody, stejně jako přiložení pout bezprostředně navazující na užití hmaty a chvaty, žalobkyně v podané žalobě ani v následných podáních nerozporovala, a tedy soud nemá prostor se jimi zabývat.
28. Konečně má soud za to, že v projednávaném případě byly splněny i podmínky § 53 odst. 5 zákona o Policii ČR, tj. policisty bylo při použití hmatů a chvatů dbáno na to, aby žalobkyni nezpůsobili nepřiměřenou újmu. Z provedených videozáznamů je zřejmé, že ze strany zasahujících policistů použité hmaty a chvaty nebyly nikterak razantní nebo jakkoliv důrazné, nýbrž zcela přiměřené dané situaci. K důraznějšímu zákroku ze strany policistů bylo přikročeno v reakci na chování žalobkyně, která se bránila nasazení pout. Ani v tomto případě však nelze na základě videozáznamu dospět k závěru o nepřiměřenosti použití hmatů a chvatů ze strany Policie ČR. Žalobkyně byla opakovaně žádána, aby ruce povolila a nechala za zády. Na uvedeném závěru soudu nemohou nic změnit žalobkyní předložené lékařské zprávy, neboť soud posuzuje toliko otázku přiměřenosti zásahu příslušníků Policie ČR, nikoliv způsobené následky.
29. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že použití donucovacích prostředků ve formě hmatů a chvatů bylo učiněno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o Policii ČR (§ 53 a § 114).

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložení náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. června 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.